

gjærne med det ærede Medlem ønske, at den havde været forelagt i en anden Stikkelse, og at den havde naaet selve Thinget og gjennem Thinget den store Offentlighed, men man maa dog ikke bilde sig ind, at Nogetsomhelst i Realiteten var blevet anderledes, selv om denne Fordring var bleven fyldestgjort, og navnlig maa man ikke tro, at en Beretning, som Lar for Lar havde fulgt Arbejdet, vilde have været i Stand til at sige Noget om den Overfridelse, som nu er fremkommen, og som maa være fremkommen aldeles væsentlig under Indflydelsen af det allerlidste Lars Arbejde, thi der, paa Arbejdets afluttende Stadier, er det, at den egentlige Prøve gjøres, om Beregningen slaar til eller ikke. Men det ærede Medlem tillod sig desuden en Ytring om det Udvalg, som i Genhold til Loven har havt en Virksomhed at udføre, en Ytring, som jeg finder i høieste Grad malplaceret, og da jeg, saa vidt jeg kan se, er det eneste Medlem her i Thinget, som har Sæde i dette Udvalg — den Bedømmelseskommission, som har valgt imellem Planerne til Theatret, og som senere ogsaa har medvirket dertil paa forskjellig Maade —, saa maa jeg virkelig tage dette Udvalg i Forsvar imod den aldeles uberettigede Insinuation, som det ærede Medlem har gjort imod det eller et Medlem deraf. Det er muligt, at der er en Misforstaaelse tilstede, og at det, som det ærede Medlem egentlig tænker paa, ikke er dette Bedømmelsesudvalg, men den Kommission, bestaaende af værlende Medlemmer, der har været sat til at vaage over Udførelsen af Theaterplanen i Overensstemmelse med Loven og Kontrakterne. Dersom dette er hans Mening, maa jeg bede ham at udtrykke det tydeligere; dersom det derimod er Bedømmelsesudvalget, hvortil han sigter, tillader jeg mig for dette Udvalg at hævde, at det har en væsentlig Medandel i Fortjenesten for, at Theatret nu staa, som det staa, thi det er dette Udvalg, som blandt de forskjellige Planer har, ikke indstillet til Godkendelse, men i Overensstemmelse med Loven selv valgt og godkendt den Plan, hvorefter den nye Theaterbygning nu i alle sine væsentlige Træk er udført. Og siden der endelig skal tales om disse Ting, vil jeg dog bringe i Erindring, at, dersom det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), der synes at ville opkaste sig til Dommer over Kunst og Smag og en stor Mangfoldighed af andre Ting, som om han var den Æneste, der vidste Noget derom, havde faaet sin Villie sat igjennem, saa havde vi ikke havt det Theater, vi nu have.

Winther: Ja, dersom det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) ikke var fremkommen med det omhandlede Lovforslag lige imod alle sine politiske Benneres Ønsker, efter at vi havde forfattet Loven Dagen iforveien, havde Theatret nu ikke staaet der, hvor det staa (Villie: Det er en Feiltagelse!) Det ærede Medlem skal ikke tro, at

han og hans Benner kunde have sat denne Lov igjennem alene uden at have faaet dette Tilskud fra deres Modpart (Villie: Denne ene Stemme kunde vi have undværet). Det ærede Medlem kan nu bag efter sige dette, men jeg paaftaar, at det er en Kjendsgjerning, at det ærede Medlem fra Ringsted har forelagt et Lovforslag, af hvis Vedtagelse som Lov Theatret er fremgaaet; dette er Noget, der ikke kan omdisputeres. Jeg vil gjerne give det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Hall) Ret i, at dette Lovforslag kom noget afavet ind i Thinget; det er ogsaa efter min Opfattelse kommet afavet herind, navnlig for saa vidt som det kom fra den Side, hvorfra det kom. Men det gaar saaledes i Verden, at naar man tjener dem, man ellers er imod, faar man Utaf fra begge Sider. Det ærede Medlem for Ringsted fik strax Utaf fra vor Side og senere, nu da Loven er færdig, og han har faaet Sagen derhen, hvor de Andre vilde have den, saar han ogsaa Utaf fra den. Jeg skal imidlertid ikke negte, at det har været mig en Slags Tilfredsstillelse, at jeg paa ethvert Trin har modfat mig denne Sags Fremme, saaledes som jeg har gjort, thi nu ser man, i hvilken Stilling vi ere komne derved, at man har raft Haanden ud imod sin Modpart. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) ogsaa har sin Fortjeneste af denne Sag, navnlig for saa vidt han var Medlem af Theaterkommissionen. Dette er ganske vist; men naar jeg siger, at han har Fortjeneste af Sagen, saa er dette ikke at forstaa ganske ligefrem efter Ordene; thi jeg kan jo ikke rose ham, fordi han har virket til at fremme Sagen paa den Maade, som fket er, men dette skal jeg forøvrigt ikke videre fordybe mig i. Det, der i Grunden bragte mig til at begjære Ordet, var den Diskussion, der har fundet Sted her om Overfridelse ikke alene med Hensyn til Theatret, men ogsaa med Hensyn til andre Gjenstande. Jeg vil med Hensyn dertil bemærke, at det efter min Opfattelse er urigtigt fra Thingets Side at behandle dette som en politisk Sag. Jeg tror, at dette efter Forholdene er en Feil. Denne Sag skal efter min Mening betragtes som aldeles simpel økonomisk. Ganse vist vil man da miste et af de Standpunkter, fra hvilket man er gaaet den forhenværende Minister imod, nemlig at han har tilfodesat at komme til Rigsdagen i rette Tid med sin Begjæring, men paa den anden Side vil jeg spørge, hvad vi, naar det gjøres til et politisk Spørgsmaal, kunne vente, at Resultatet bliver, naar Sagen er bleven bragt videre. Jeg vil tillade mig at spørge, om man kan antage, at dette Folkething og dette Lands-thing, som er valgt efter den nuværende Grundlov, kunne sympathisere i politisk Henseende. Jeg frygter for, at det vil vise sig, at det politiske Moment, der er bragt ind i denne Sag, vil blive til Skade for vor Betragtning af Sagen, som er